

ART91 2017. 12. 31.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2017. 12. 03. vasárnap Örkeny Stúdió

Ödön von Horváth: HIT, SZERETET, REMÉNY

Balogh Virág Katalin fordítása alapján
helyszín: Örkeny Stúdió (1075 Budapest, Adóthó utca 22)

Jelöltek:
Cskányi Eszter m.v. • Kókai Tünde • Nagy Zsolt • Putkós Márton • Bohecski Sára m.v.
Znamenák István • Kákonyi Árpád • Katona Dávid m.v. • Tóth Péter

díszlet, jelmez: Gáspár Zoltán
drámaújság: Ari-Nagy Barbara, Bodor Panna e.h.
zene: Kákonyi Árpád, Katona Dávid
Tény: Kéki Richárd
hang: Halmai Zoltán
együttes: Mózser Zsolt
lógó: Horváth Éva
a rendező munkatársai: Szabó Juci

rendező: Gáspár Ildikó

„1932 februárjában Münchenben találkoztam egy ismerőssel, név szerint Lukás Kristóval, aki már jó néhány éve bírósági tudósokként dolgozott. Kristó kibűbölt a következő mondati mondom ekkor: «én igazán nem érzem méltó vagyok az, hogy ennyire a drámatól, ha tartózkodás egy szücskélményt és annak következményeit dolgozzák fel, szinte mindig az agyvezeték főáramlását bűncselekményeket részletek előnyben, és szinte soha nem figyelembe veszik a kisebb bűncselekményeket, amelyekbe jórészt látszólag nyomasztóan belebotolunk, amelyekkel rendelkező gyákok csak tudatlamásdóbt követnek el, és amelyek következményei akár a halálbüntetés következményéhez hasonlíthatók.»

És emellett nekem egy este a praxistól: «a benne szereplő személyeket Kristó személyesen ismeri. (Ödön von Horváth)

betűtípus: 2017. Április 28.

Az Ödön von Horváth műveinek jogait a Phoenix Theatre és az Ödön von Horváth Alapítvány tartja fenn.

© Ödön von Horváth Alapítvány • Phoenix Theatre • 2017. Budapest
A Magyar Színház Szövetségének tagja • Magyar Színház Szövetség
A Magyar Színház Szövetségének tagja • Magyar Színház Szövetség
A Magyar Színház Szövetségének tagja • Magyar Színház Szövetség
A Magyar Színház Szövetségének tagja • Magyar Színház Szövetség

Meghallgatták az Istenek, legalábbis az Örkeny Stúdió színházának Istene a kérésemet, és beszámolták a székeket! Nagyon örültem, mert nagyon utálok tülekedni, hogy ne az utolsó sorba kelljen ülni!

Örömöm azonban nem tartott sokáig, mert az utolsó sorba szólt a jegyünk, a 9-be! Nagy mázlink az volt, hogy két hely üresen maradt mellettünk és így négy széken ültünk egyszerre, éppen azon a széken, ahonnan jobban lehetett látni!

Amúgy az előadás nem tetszett nekem. Hazafelé beszélgettünk róla, az Imre próbált meggyőzni és én hallgattam rá! De nem igazán!

A darab témája (mintha már egyszer írtam volna szinte ugyan ezt) elcsépett! Unom! Igen értem, az emberek kiszolgáltatott helyzetben élnek, mindenki! Természetesen lehet azt gondolni, hogy a miniszteri tanácsos feleségének helyzetében jobb lenni, mint a közterületi felügyelő félárva lányának, igen jobb, de a kiszolgáltatottság érzését ugyan olyan fájdalommal éli át mind a kettő. Főnök és beosztott, férj és feleség, rendőr és közember, állam és állampolgár! Ebben a darabban mindezeket a példákat felsorolva, szépen eljátszva, láthatjuk! Igen, de minek, ha nem változik semmi! Semmi, semmi, semmi! A helyzet állandó! Kár, hogy még nem találtak az SI rendszerben egy mértékegységet erre az érzésre! Ráadásul az állampolgár kiszolgáltatott helyzete társadalmi berendezkedéstől független! Hurrá! Ez nem vigasz!

Sajnáltam azt az összeget, amit erre a darabra költöttünk! Ráadásul, egy fiatal színésznő, Kókai Tünde, játszotta a főszereplő kislányt, aki a szegénysége, a kiszolgáltatottsága, a szeretet hiánya miatt, öngyilkos lesz. Tehát egy drámát kellene fokozatosan felépítenie, eljátszania, ami egyáltalán nem sikerül neki! Ezt a kislányt az autója az épület előtt várja és Gucci táskából szedi elő hozzá az indító kulcsot! Halvány lila gőze sincs arról, hogy milyen a szegénységből adódó kiszolgáltatott helyzet, és ezt senki nem mondta, mutatta meg neki! Zokogva kellett volna kijönnöm a színházból, de nem éreztem semmit! Egy színi előadást láttam, nem egy drámát! Kár!

2017. 12. 07. csütörtök Magyar Színház Sinkovits Színpad

Örkény István: **Szkalla lányok** (Macskajáték)

Nos, ez az az előadás, amit nem láttunk! Kissé furcsa volt, hogy a kutya sem kéri a jegyünket! Már fél emeletet felkúsztunk, amikor utánunk szól valaki: Halló! A mai 7:30-as előadás, Béres Ilona betegsége miatt, elmarad!

Alig értünk troli megállóba, amikor lekapcsolták a villanyt és bezárt a színház. Feltámadt bennem a sanda gyanú, hogy csak minket vártak, mert az biztos volt, hogy 2 darab jegyet eladtak és a T. Néző még nem jelent meg! Tehát mi lettünk volna a Néző! Amikor visszaváltottuk a jegyet, és elhagytuk az épületet, már be lehetett zárni! Lehet, hogy nem így volt!

2017. 12. 09. szombat Olasz Intézet

2017. december 9. (szombat), 18:00
A MÁV SZIMFONIKUS ZENEKAR
hangversenye
a Zeneakadémián
Zongorabérlet/3.

Műsor:
Borogyin: Igor herceg – nyitány
Csajkovszkij: b-moll zongoraverseny
Borogyin: II. szimfónia

Közreműködik: Szergej Beljavszkij (zongora)

Vezényel: Alim Shakh

Alapító és főtámogató:

Támogatók:

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

MÁV Szimfonikusok hangversenye

Jelen esetben a Szabados volt a „Főkolompos” Ő hívott minket, hogy menjünk, mert nagyon jó lesz! Mi ezt készséggel el is hittük Neki és mentünk, igaza volt!

Csajkovszkijt mindig szívesen hallgat az ember, pláne, ha a B-moll zongoraversenyről van szó. Megismerhettünk egy fiatal, virtuóz, csodásan interpretáló zongoristát, Akinek, azt hiszem, meg kell tanulnunk a nevét: Szergej Beljavszkij. 24 éves, de már bejárta a világot, nem csak Ő, a híre is!

Borogyinnal pedig ismerkedtünk! Szép este volt!

Talán a hangzás szempontjából, jobb lett volna mégis a Zeneakadémia!

2017. 12. 10. vasárnap Magyar Színház Sinkovits Színpad

EGY NYÁRI NAP

abszurd vígjáték egy részben

SŁAWOMIR MROZEK

Fordította: BOJTÁR B. ENDRE

Szereplők:
Balsik: ÁGOSTON PÉTER
Sik: MÉSZÁROS MÁTÉ
Nő: JÁRÓ ZSUZSA

Díszlet, jelmez: FEKETE GYÖRGYI
Sound design: IGÁZ BALÁZS
Mozgás: DUDA ÉVA
Asszisztens: LÁNG ZSUZSA, FAZEKAS ANNA
Ügyfél: TRIMMEL ÁKOS
Produkciós menedzser: ERDÉLYI ADRIENN
Produkciós vezető: GÁSPÁR ANNA

Rendező: CSEH JUDIT

Az Egy nyári nap abszurd vígjáték. A történet két férfi találkozásával kezdődik. Elrontott, minden próbálkozásában sikertelen életémiatti fájdalomában az egyik főhős (Balsik) épp magát felkötve készül egy tengerparti üdülőhelyen, amikor találkozik a sikeres üzemberrrel (Sik), aki feül egy padra és türelmesen várja, hogy Balsik befejezze, amit elkezdett. Hamar kiderül azonban, hogy mindkettő ugyanarra készülnek: az öngyilkosságra. Csak hogy míg Balsik-et saját sikertelen élete, meghússut álmai hajszolják e lételegbeesett tetthez, Sik-et épp az örökké tartó siker csodóre vezet ugyanerre az elhatározásra.

Kilátástalan életüket befejezését a Nő megjelenése zavarja meg. Ő bílteti ki a két férfi ellentétét a medrőből, hogy végül egyiket sikerre, a másikat pedig bukásra vezesse.

Mrozek műve filozofikusan vezet közelebb az élet rejteimehez. Kinöveti az önsapnálatot és emlékeztet, hogy néha merjünk nevetni saját magunkon.

SIK: Az egy csöndes ember csak nem tud róla. De ha én
BALSIK: Én meg csak nem tudok róla. Épp kezdte az öngyilkos
BALSIK: Szóval az öngyilkos nem a reménytelen, az öngyilkos
SIK: Kizárólag az öngyilkos.
BALSIK: Kizárólag az öngyilkos.
SIK: Hát ez az. Ali Andórn remélem. Én csak Magyarok közt
BALSIK: Van a bukásban.
SIK: De reménytelenül nem sikerül.
SIK: Hát hogy sikerül. Eppok ezert remélteti ha sikerülne,
Sik: Vagyok. Akkor vége lenne a reménynek! Így viszont
szórnak a remények!

EMELT SZÍNHÁZ MAGYAR SZÍNHÁZ
www.emeltsh.hu

na
NEMZETI ADATBANK

Azt mondja magáról a darab, hogy: Abszurd vígjáték, egy részben. Ebben a legjobb az volt, hogy „egy részben”! Rövid és velős, ennyi elég is volt.

Az előadás vége felé az épített nézőtér szélén, a dobogóról, leesett egy férfi, persze gyorsan visszaült, az előadás zavartalanul folytatódott, nemsokára véget is ért. Imre azt mondta, hogy a Pasinak lecsúszott a széke, én meg azt, hogy elaludt és azért esett le! Vajon melyikünknek volt igaza?

Mrozek filozofikusan írta meg ezt a darabot, gondolom nehéz is lehetett megtanulni. A darab nagy kérdése, hogy milyen nézettel élsz! Pessimistán, vagy optimistán?

2017. 12. 10. vasárnap

Kis kudarcok története

Már korábban említettem, hogy az Operaházban volt egy emberünk, akitől a jegyeinket vette mindig az Uram. Ez az ember jelenleg a Magyar Színháznál tevékenykedik és oda csábítgat minket. Szívesen mennénk is, de hát-hát a műsoruk nem mindig kívánatos, de legyen...

Vett is a Férjem pár jegyet (egy egész sorozatot) és mi szorgalmasan mentünk.....neki a falnak, mert pl. a Szkalla lányok előadása elmaradt! Jól van, van ilyen, nem baj legalább sétáltunk egyet.

- . -

A mai napra is volt jegyünk, de előbb el kellett volna egy nagy csomagot fuvarozni a Lányunkhoz, akkor menjünk kocsival.

Egészen a Clark Ádám térig jutottunk, akkor a mi kedvenc idős, egyébként mindig tökéletesen működő, autónk azt mondta, hogy egy kerékajtást sem megy tovább és megállt. Hiába ígértünk neki fagyit, fehér rókát, nem, és nem. Természetesen a legnagyobb dugóban a 16-os busz megállójában, történt mindez, előttünk, mögöttünk építkezés (Clark Hotel)! Püff neki! Nincs mit tenni, toljuk meg, de addigra már két markos férfi tolt a kocsinkat a Hunyadiba egy sittes konténer és egy daru közelébe. Köszöntük szépen.

Baromi rossz helyen álltunk, nem fér a konténerhez senki, a daruról már említést sem teszek! Mi legyen? Egyáltalán mi a baja? Lakónikusan az Férjem: Nincs benne benzin! Hát ez nagyon vicces, de nem olyan nagy baj. Toljuk át valahová az autót, menjünk haza és öltözzünk fel melegebben. Hívjuk fel a Lányt, hogy ma nem aktuális. Menjünk el a színházba, a többit majd meglátjuk.

- . -

Amíg a színházban a kezdésre vártunk, megbeszéltük, hogy nem várunk holnapig, előadás után Imre elbuszozik a Mészáros utcai benzin leelő helyre hoz a kis kannánkban benzint stb. Minden így is történt, színház, vége, haza, átöltözés, benzinkanna indulás. Imre a Mészáros utcába indult én pedig a gépem elé. Kisvártatva....

Telefon: Nem indult be, és visszacsúsztam a buszmegállóba, egészen a zebráig, és nem indul be! Most mi legyen? Öltözök és megyek! De előbb felhívtam a Kisfiamat: Gyere már Édes Gyerekem és húzzál ki minket a sz@rból!

Már lent voltam az Uramnál, amikor bekanyarodott a Hunyadiba a Duster. Jön a gyerekem, hatalmas mint a kocsija, szaladok felé, de jó, hogy már itt vagy! Mire a Gyerekem a világ legnyugodtabb hangján azt mondja nekem: Öreg ez az autó, nem lehet Tőle sokat várni!

Ekkor a mi kis Volkswagenünk kipufogott egy hatalmas füstöt, jó büdöset és beindult! Annyira (addigra) felszívta magát! Még, hogy Ő öreg!

2017. 12. 03. kedd Thália Színház

Carlo Goldoni: A Főnök meg én meg a Főnök (Két úr szolgálja)

CARLO GOLDONI THÁLIA SZÍNHÁZ

A FŐNÖK MEG ÉN MEG A FŐNÖK

Truffaldino felszop pizzafutárnak. Az első kiszállítás a tarantói maffia net retgettett főnökéjéhez viszi – és a kapuban karambolozik a közeli város maffiájának retgettett főnökével. Itt végződik a történet. De van tovább, mert ez Olaszország. Eljegyzések, álniak, féltékelt lezámolások, a szálloda szomszéd szobájában lakó egymást nem találó szerelmesek. És Truffaldino észrevetve rohan fel-á! hogy hirtelen támadt két főnöke összes kivánságát teljesítse. Amitől mindenki csak egyre nagyobb babba kerül.

A Ponyvaregénybe oltott commedia dell'arte, a Keresztapával keresztezett mágius realizmus – Goldoni klasszikus vígjátéka, a Két úr szolgálja mai olasz környezetben. Őrült és kacagtató színpadi mesében... Ahol a mesélőre is lőnek.

Truffaldino: VIDA PÉTER
Leona: MOLNÁR PIROSKA
Beatrice: SZABÓ ERIKA
Florindo: BÁN BÁLINT
Clarice: TÓTH ESZTER
Silvio: MÓZES ANDRÁS
Brighella: PINDROCH CSABA
Smeraldina: FODOR ANNAMÁRIA
Lombardi: TAMÁSI ZOLTÁN

Diszlettervező: Kupás Anna; Jelmeztervező: Bajkó Blanka Alíz;
Koreográfus: Györfi Csaba; Zeneszerző: Cári Tibor;
Rendezőasszisztens: Magócs Niki; Sűgő: Andrási Kata

Fordította: HAMVAI KORNÉL
Rendező: SEBESTYÉN ABA

WWW.THALIA.HU   **BUDAPEST**
1065 Budapest, Nagymező utca 22-24. | +36 1 331 0500 | jegy@thalia.hu

  SALVATORE ABA
BUDAPEST, 1073
FŐVÁROSI KÖZ. 46.
SALVATORE EXTRA BAR
BUDAPEST, 1053
ESZAKI KÖZ. 39.

A fizetésben való részvétel
személyi kölcsönökkel
**-25%
KEDVEZMÉNY**

Az ember azért jár színházba, hogy szórakozzon; nevessen, vagy sírjon mindegy, csak érezze jól magát. Ezek mellett nekem annyi a többlet igényem, természetesen lehetséges, hogy más is így van ezzel, hogy tanuljak valamit, hogy több legyenek! Teréz anya mondása volt, hogy: Olyan emberek társaságát keresd, akivel való találkozás után, több leszel! Mindentől és mindenkitől ezt várom!

Ültem a színházban és azt vettem észre, hogy unatkozom!
Nem figyelek oda? Vígjátékot látok, nevetnem kellene!
Pedig nagyon jó színészek játszanak! Molnár Piroskában
még soha nem csalódtam. Vida Péter eddig mindig
aranyosan, vagy szánni valóan volt „kisember”! Ezzel
szemben mit látok? Idétlen, erőltetett csetlés-botlást! M.
Piroskát nem hallom (!), nem értem!

Bámulok egy majdnem teljesen üres színpadot, de azt a pár
bútort, amit szerepeltetnek állandóan cserélik, túl sokszor
jönnek-mennek a díszletező (maffiózók) munkások.
Bizonytalan a világítás! Volt egy olyan jelenete a Pindroch
Csabának, amit teljes sötétségben adott elő, kiállt a színpad
elejére, abban a pillanatban levették Róla a fényt.
(Egyébként nagy csalódás nekem ez a Pasi, igaz nem láttam
nagyon sokszor színpadon, de a Valami Amerika című film
után sokkal többet vártam Tőle.)

Bán Bálinttal szemben pedig elfogult vagyok, mert nagyon
szeretem az apját Bán Jánost, ezért eleve szeretem a fiát, és
iker testvér szinten hasonlítanak egymásra. Láttam Őket
együtt játszani a Rükverc című színdarabban, nagyon jók
voltak. Most nem láttam rajta a sziporkázó tehetséget!

Szabó Erika pedig olyan szép, hogy minden megbocsátható
Neki. És mindezek így együtt egy csapnivalóan üres,
unalmas első felvonást hoztak össze. Szerencsém volt, hogy
a második felvonás valahogy jobban sikeredett és végül,
„nem is volt annyira rossz” érzéssel hagytam el a színházat.

(Suka Sándor anno, mekkorát alakított ebben a darabban!)

Képek az előadásból (Fotók: Puskel Zsolt Internet)

2017. 12. 14. péntek Pozsonyi út

Szabados György: XXVI. (26.) ZeneEst

Ma este Cziffra György nekünk zongorázik (ZeneEst 2017. évi búcsúkoncertje)

Cziffra György és Soleilka Párizsban

<https://www.youtube.com/watch?v=4ugongDo6E8>

Ezt a Kékesi Attila és Havasi Miklós által összeállított dokumentum filmet tekintettük meg, Cziffra György életéről. A film után még meghallgattunk pár zongoraművet Cziffra előadásában. (Szerkesztésre vonatkozó észrevételem: Elismerve Balázs János munkásságát és virtuóz képességét, nem írtam volna felül Cziffra játékát, az Ő előadásával! Balázs János egy másik történet!)
Szép este volt Szabados! Köszönjük az egész évi munkádat, amelyet igen nagy lelkesedéssel cselekszel!

2017. 12. 17. vasárnap Budavári Önkormányzat Aula

Ránki Fülöp hangversenye Graf fortepianón

ADVENTI
KONCERTEK
A VÁROSHÁZÁN
1014 BUDAPEST, KAPISZTRÁN TER 1.

2017. december 17. vasárnap
Ránki Fülöp hangversenye Graf fortepianón

A műsor:

Joseph Haydn: C-dúr szonáta Hob. XVI:48
- Andante con espressione
- Rondo. Presto

Joseph Haydn: f-moll variációk Hob.XVII:6
Franz Schubert: Gesz-dúr impromptu D.899/3
Joseph Haydn: G-dúr adagio Hob.XV:22/II
Franz Schubert: Asz-dúr impromptu D.899/4
Frédéric Chopin: F-dúr ballada Op.38
Robert Schumann: Toccata Op.7

A koncertről kép- és hangfelvétel készül.

Novembertől négy vasárnapon keresztül rendezett, a Budavári Önkormányzat, fenti címmel a koncerteket a Városháza Aulájában (Aki ott volt az Ildi&Zsolt esküvőjén azoknak ismerős ez a hely). Azt mondják, hogy az eddigiek is nagyon jól sikerültek, de mi csak a mai rendezvényre tudtunk felmenni. És nem csalódtunk! Megismerhettünk egy fiatal zongoraművészt: Ránki Fülöpöt!

Nem véletlen az ismerősen csengő név, igen Ő, a zongoraművész házaspár Klukon Edit és Ránki Dezső fia! Erre mondják, hogy az alma nem esik messze a fájától, de mégis nagy szerencse, hogy ez a fiatalember igen tehetséges, tényleg! A mai napon (is)bizonyított ez a fiú!

Fényképes beszámoló:

dr. Nagy Gábor Tamás, polgármester, bemutatta a hangszert

Ránki Fülöp a fortepianónál

Sikerültem!

Ránki Dezső a fortepianóról beszél

A karácsonyi Aula

Gratulálók körében

A kivilágított Magdolna-torony, Szabados harangjátékával!

Tökéletes!

(Fotók: Muzsay)

2017. 12. 15. péntek Családi rendezvény

Liza 11 éves lett

Családi fotó. Emma éppen hazaért, az Anya indulásban van (vállalati rendezvény), a többiek pedig várják a többieket!

Isten éltesen Liza!

2017. 12. 20. szerda MÜPA

Ünnepi operagála

2017. december 20.
Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem

Ünnepi operagála A Visegrádi Csoport magyar elnöksége alkalmából

Közreműködők:
Editta Csubereva – koloratúrsoprán,
Schöck Atala – alt,
Ladislav Elgr – tenor,
Krystof Bazzyk – basszus,
a Magyar Állami Operaháza Zenekara

Vezetényel:
Peter Valentovic

Dvořák: Ruszalka – Polonéz
Smetana: A csók – Recitativo és Barde áriája
Smetana: Az eladott menyasszony – Jenik áriája
Moniuszko: A királykisasszony – Skofuba áriája
Moniuszko: Holka – Mázurka
Bizet: Carmen – Seguidilla
Mozart: Idomeneo – Elettra áriája
Rossini: A sevillai borbély – Rágalmódria

Mozes: Garam menti táncok, op. 43 – IV. tétel
Dvořák: Ruszalka – A herceg áriája
Tschernin: Akto – Akto cservitnijája
Mascagni: Parasztszobalót – Santuzza áriája
Puccini: Gianni Schicchi – Lauretta áriája
Friedl: Hunyadi László – Palotás
Kodály: Helyjelen – Szegényvagyonok
Bellini: Az alvajártó – Aminta áriája

Az értelmi szerző megint a Szabados volt, szólt, lefoglalta a jegyeket és mentünk. (Kissé gubancosra sikeredett a küldetésünk, mert megint nem indult be a kis kedvencünk. Ismét hangsúlyoznom kell, hogy nem az Ő hibájából!!!) De nem lett baj, a 2-es villamossal kiválóan közlekedtünk. És a kilátás gyönyörű oda-, és visszafelé is. A Duna, budai oldalán, a Palota, a Halász-bástya, a Mátyás templom látványa világhírű. Karácsonyra való tekintettel a Kossuth tér összes kis fája fehéren ragyog, a hatalmas karácsonyfát, pedig tetőtől talpig színes égők borítják. Nagyon szép! (Nem látszik rajta, hogy a szállítása közben megrongálódott volna.)

Az ország karácsonyfája 2017.

(Imrétől tudom a színházi mondást: Ami nem sikerült elég jóra, szépre, majd világítással helyrehozzuk!)

Az előadás nem kezdődött azonnal, mert meg kellett hallgatnunk az ünnepi beszédeket, Balog Zoltánt, ugyanis az est a Visegrádi Csoport magyar elnöksége alkalmából jött létre. Ezért is jöttek négy országból a fellépők és az előadásra kerülő művek zömét is a Keleti Tömb országainak zeneszerzői jegyezték.

Az est fénypontja a karmester volt: Peter Valentovič, végig táncolta az előadást. A fénypontnak egyébként a koloratúr-szoprán sztárnak Edita Gruberovának kellett volna lennie, az is volt, mert a közönség imádta. Ahhoz képest, hogy 71 éves, kinézetre le is tagadhatna húsz évet, csak az a baj, hogy a hangja ezt nem tudja és a valóságos korának megfelelően működik! Mind azt a hiányosságot, amit a 71

év okoz, rutinnal és hatalmas technikával hidalta át a Művésznő!

Nagyon tetszett nekem Schöck Atala kinézete, hangja és viselkedése. Ő ugyanis igazi, jelenlegi sztár, lehet, hogy a pályája csúcán van éppen és fantasztikusan teljesített. Viszont szerényen visszahúzódott, nem hajlongott feleslegesen, nem akarta erősíteni a tapsot, ezáltal kisebbiteni idős Kolléganője sikerét, nagyon korrekt volt. A férfiak is jól teljesítettek. Az előadás nem akart véget érni, mert a közönség nem akarta elengedni a fellépőket, ráadást, ráadás követte, majd négyen együtt elénekelték a Csendes éj című karácsonyi nótát és akkor belátta a közönség, hogy itt a vége!

Schöck Atala és a Magyar Állami Operaház zenekara.

2017. 12. 28. csütörtök Pesti Magyar Színház

Dario Niccodemi: Hajnalban, délben, este

DARIO NICCODEMI
**Hajnalban,
délben, este**

Vigjék egy részben

Fordította: BÁRDOS LAJOS

ANNA GÁSPÁR KATA
MARIO TAKÁCS GÉZA

Szövegkönyv: BALÁZS ANDRÁS
TÓTH LŐVÁSZ MONIKA

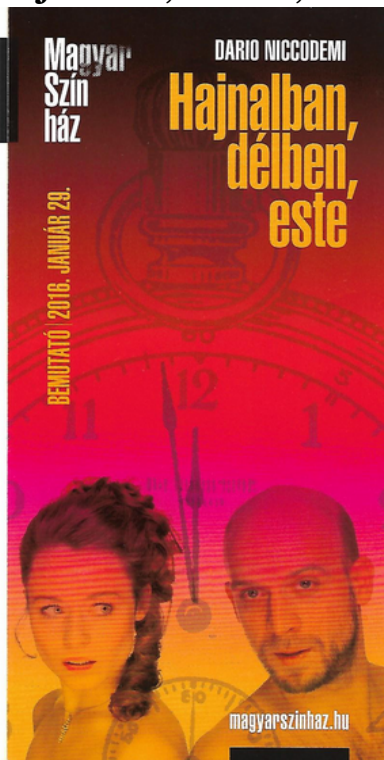
Díjazó – Rendezőasszisztens: JUNKASZ ANDREA

Rendező: VARGA ÉVA, Jász Mari djár

Dario Niccodemi romantikus vigjékét két fiatal fordítatos, olykor hatalmas érzelmi hullámokat keltsz szociális viháncokból. Az egyetlen nap alatt játszódó történetben hőseink a megismerkedéstől egészen az elfajlásig jutnak, ám közben a páriacsoportok minőten stícióját bejárják egymáshoz simulástól az ádát vezetkedésig, fűhét nélkül szerelemtől az önző, a másikat rabul ejtő ragaszkodásig. Vigjáték: egyszerre csodálatos és mélytessen lemeda történet!

Előadásainkat külföldiségünk lédszerűt tagjai számára a Sennheiser Audio Partner Kft. segítségével audio narrációval tesszük akadálymentessé. Bővebb információk: magyarszinhaz.hu, regisztráció: akadalymentes@mszinhaz.hu

Pesti Magyar Színház | 1077 Budapest, Hevesi Sándor tér 4.
Telefon: +36 1 341 3849 E-mail: tiket@mszinhaz.hu | **Pesti Magyar Színház Jegypénztára** | 1077 Budapest, Hevesi Sándor tér 4.
Telefon: +36 1 322 0014 | E-mail: jegypenzta@mszinhaz.hu
Pesti Magyar Színház Szervezési Irodája | 1075 Budapest, Károly körút 21. | (Broadway Jegyirodában) | Telefon: +36 70 618 8452; +36 70 618 8449; +36 70 618 8438; +36 70 618 8439; +36 70 903 8954

Rudolf
Luc
Fruva
1917. febr. 7.
217. Niccodemi: Hajnalban, délben, este.
Fordította: Bárdos Lajos
Díjazó: Lővász Monika
Fűhét: Károly Rudolf
Rendező: Varga Éva
Anna: Rutkay Éva.
Mario: Benkő Gyula.
Néphadsereg Színház
Premier!
1917. febr. 9.
218.
Károly
Luc
Fruva
Károly V.: A királyasszony lovagja.

Ezt a darabot tizenhárom és fél éves koromban láttam a szüleimmel 1957. február 9-én, az akkori Néphadsereg Színházban, Ruttkai Éva és Benkő Gyula szereplésével. (Lásd: Fotó!)

Amikor a Papám szólt, hogy készüljek lelkileg, mert színházba megyünk, kérdéseimre azt válaszolta, hogy ez egy kétszemélyes darab, meglátod nagyon fog tetszeni neked. Az ki van csukva, két személyes, hát biztos unni fogom, két személyes, az nem is színház, az igazi színházban sokan játszanak – gondoltam és duzzogtam, hogy miért kell minden hülye darabot megnéznem! De én jó kislány voltam, és mentem. (Az is kiderült, hogy Ők is csak miattam, hogy jól érezzem magam, mert nekem való a darab!)

Ezek után, talán mondanom sem kell, hogy gyerekkori színházi élményeim között azonnal az első helyre került ez a mű, teljesen el lettem varázsolva. Ültem a színházban, mit színházban, „dehogyan”, benne voltam a darabban, én voltam Anna és Márió, szerelmes voltam mind a két emberbe, imádtam Őket, de nem tapsoltam nekik, hiszen nem Ők játszottak, hanem én! Szüleim azonnal észrevették, hogy „eltűntem” mellőlük és tapsoltak helyettem is. Közel laktunk a színházhoz, gyalog sétáltunk haza. Ma olvastam éppen, hogy aznap szakadt az eső, fúj a szél nagyon, szóval egyáltalán nem volt sétára alkalmas az időjárás, de a rossz körülményekre egyáltalán nem emlékszem, csak arra a jó érzésre, ami az előadás után eltöltött, és szükségem volt a sétára, hogy visszakerüljek a valóságba. A szüleim pedig, mindig megértettek, akkor is, és sétáltak velem.

Amikor a férjemtől megtudtam, hogy ezt a darabot fogjuk megtekinteni, megijedtem! Az első gondolatom az volt: Nem akarom megnézni! Igen, de azt is gondoltam, hogy az én drága Uram éppen azért vette a jegyet, hogy nekem kedvesen, mert Őt egészen biztosan nem érdekli ez a kis kerti szerelmi civakodós történet, ez a „lányos” műfaj. Nem mondhatom, hogy nem megyek! Hát mentünk. (Színházról szóló beszélgetéseink alkalmával, már többször említettem Neki, hogy kamaszkorom egyik legjobb színházi élménye volt ez a darab, a Szegény Dániellel együtt!)

És akkor – egyáltalán nem váratlanul – egyszer csak ott ültem a Pesti Magyar Színház Sinkovits Stúdiójának nézőterén, az első sorban és vártam! Vártam, hogy kezdődjön a játék, és már nagyon elmúltam tizenhárom és fél éves! Na vénasszony, most mire vársz?

Hát a Gáspár Katára és a Takács Gézára! Kisvártatva jöttek is futva-rohanva, egymást üldözve, nagy szelet csapva mellettem, Anna és Máriaó!

Nem kívánom részletezni, aki kíváncsi nézze meg. A lényeg, nem csalódtam. Más volt ez az előadás, lendületesebb, fiatalosabb, kicsit talán harciasabb. Lenyűgöző volt látni ezt a két fiatal színészt, hogy milyen tehetségesek, milyen ügyesek, milyen kedvesek, mérgesek, aranyosak. És valószínűleg a darab is jól meg van írva, mert szinte semmi nem avult el benne. (Természetesen a férfi párbajozását kivéve.)

Nagyot sóhajtottam, akkor igaza volt a Papámnak és most igaza lett a Férjemnek is. Jó, hogy ennyire ismernek!

2017. 12. 29. Erkel Színház

Umberto Giordano: Andrea Chénier

Umberto Giordano Andrea Chénier

Koncertszerű operaelőadás két részben, négy felvonásban, olasz nyelven, magyar és angol felirattal
Concert performance in two parts, four acts, in Italian, with Hungarian and English surtitles

Andrea Chénier, kőműv | Andrea Chénier, a poet ▶ Yusuf Eyvazov

Carlo Gérard ▶ Elchin Azizov

Maddalena de Coigny ▶ Anna Hetrebo

Berzi, mulatt leány | Berzi, a mulatto girl ▶ Wéres Szófia

Coigny grófné | The Countess of Coigny ▶ Farkasréti Mária

Madelon ▶ Bakatoni Éva

Roucher, Chénier barátja | Roucher, Chénier's friend ▶ Cseh Antal

Pierre Fivelle, regényíró | Pierre Fivelle, a novelist ▶ Geiger Lajos

Fouquier-Tinville, közbíró | Fouquier-Tinville, public prosecutor ▶ Svétek László

Mathieu, sans-culotte | Mathieu, a sans-culotte ▶ Bosa Tamás

Az apák, kőműv | The Apes, a poet ▶ Bethly-Kiss László

egy barátja | A spy ▶ Kóbor Tamás

Dumas, a közéleti törvényszék elnöke

Dumas, president of the Revolutionary Tribunal ▶ Bakó Antal

Schmidt, a Saint Lazare börtön portálója

Schmidt, a guard of St Lazare Prison ▶ Szüle Tamás

Úbornemes | Master of the Household ▶ Zsigmond Géza

Szövegíró | Librettist ▶ Luigi Illica

Magyar nyelvű feliratok | Hungarian surtitles ▶ Karczag Márton

Angol nyelvű feliratok | English surtitles ▶ Arthur Roger Crane

Karigazgató | Chorus director ▶ Strausz Kálmán

Karmester | Conductor ▶ Jader Bignamini

Kévszámunkhoz pillanata van az operatörténelem annál a jeleneténél, amikor Andrea Chénier, a kőműv és szerelme, Maddalena de Coigny együtt lép a véspadra azt kiáltva, hogy közös haláluk a szerelmek diadala! Az Erkel Színházban a mai estén e két szerepet a világhíressé vált soproni Anna Hetrebo és férje, Yusuf Eyvazov előadásában élvezheti a budapesti közönség, miután az évekig pár néhány héttel ezvált, ez év december 7-én nagy sikerrel debütált a milánói Scala évszázados előadásánál szülővárába állított Andrea Chénier-ben – 10 perces szüneti nem akartó taps közönségtől a művészetek. A decemberi milánói előadások után először Budapestem hallgatjuk őket a szerelmek szerepében. A mű nem véletlenül tartozik az évekhez kedvesek közé. A gyönyörű énekeknél, az erős dramaturgián, a gasdag történet miatt mindig legalmas operák egyszerűsége fantasztikus hangszerevé, melodikus invenció jellemzi. A vendégművészek mellett a Magyar Állami Operaház szólistáinak javát láthatja az

Koncertszerű operaelőadás két részben, négy felvonásban, olasz nyelven, magyar és angol felirattal.

Ezen az estén a milánói Scalában jártunk! Ott vendégszerepelt a Magyar Állami Operaház Zene- és Énekkara, a műszaki stáb, valamint az Erkel Színház, a teljes közönségével együtt! (Csak nem került annyiba, bár az itteni jegyek ára is erősen megemelkedett, éppen a 3x-ra, így a „kakasülőre” vett az Uram jegyet, de vittünk távcsövet!) A hangzás viszont lehet, hogy az Erkel Színház emeleti utolsó sorában a legtökéletesebb!

Négy világsztárt együtt látni Budapesten az maga volt a csoda, ezért bátran lehet azt gondolni, hogy a Scalaban jártunk!

Az előadás megismételhetetlen és létrejött csak annak az áldásos ünnepi szokásnak tudható be, hogy az olaszok Karácsony és Szilveszter között nem dolgoznak! Viszont ott vannak a művészek, akik Karácsony előtt és Szilveszter után fellépnek és mi teygenek a hosszú szünetben? Hát átruccannak Budapestre, nem Bécsbe, Pozsonyba, Prágába, hanem Budapestre! Így azután a budapesti néző teljesen a Mennyországban érezheti magát, pedig „csak” az Erkel Színházban tölti az estéjét, de mintha besétált volna a Scalába! Akik ezt kitalálták, zsenik, de lehet, hogy jó üzletemberek is, teljesen mindegy, lényeg a vége, Netrebko az Erkel színpadán állt!

Első megjelenésekor egy csodálatos sárga estélyi, báli ruhában, mert a fiatal lány tiszteletére a grófnő édesanyja bált rendez, és a lánya erre az alkalomra kapja a csodás estélyi ruháját! (Mindenkít elbűvöl ebben a „szerelésben” Gerárdot az inast, Aki már kislánykorától szerelmes Maddalénába és az újonnan érkező Andrea Chéniert! Természetesen ebből keletkezik a baj, erről szól az opera, no meg a francia forradalom kavarodásairól.)

Az opera címszereplőjét, Anna Netrebko férje, a szintén világhíres tenor, Yusif Eyvazov énekelte, Gérard szerepében Elchin Azizov-ot láthattuk szintén világelső bariton, a karmester Jader Bignamini volt. Ebben a felállásban járják a világot az énekesek és aratnak, sikert, tapsot, ovációt és -gondolom – rengeteg pénzt. (De nem baj!)

Még egy ilyen előadás és összedől az Erkel Színház, vagy meg kell erősíteni a falakat, hogy kibírják a közönség tombolását!

- . -

December hó lezárásának méltó előadása volt ez az opera előadás, de nagyon jó zárszava is lett a 2017-es évnek!

Imrétől kaptam ezt a Kodály Zoltántól származó idézetet:
„A zene lelki táplálék, semmi mással nem pótolható örömforrás!”

Kodálynak ezt a mondását nem ismertem, de a „Lelkednek sem ART egy kis táplálék” nem áll messze ettől a gondolattól, ha azt vesszük alapul, hogy az evés örömforrás, és ha a zene is örömforrás, akkor legyen az a színház és minden egyéb művészeti ág is az, amelyben örömforrásra lelünk! Ha ezt egy kicsit „felturbózzuk”, akkor örömforrás lehet életünk minden perce!

Bár kissé zűrös lesz a 2018-as év, remélem azonban, hogy túléljük! Kívánok sok örömködést Nektek!

Csók

B U É K